

Byla C-306/20**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2020 m. liepos 9 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas:

Administratīvā apgabaltiesa (Administracinis apygardos teismas, Latvija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. birželio 4 d.

Pareiškėja:

SIA Visma Enterprise

Kita proceso šalis:

Konkurences padome (Konkurencijos taryba)

Pagrindinės bylos dalykas

Skundas, kurį *Administratīvā apgabaltiesa* (Administracinis apygardos teismas) Latvijos komercinė bendrovė *SIA Visma Enterprise* pateikė nacionalinės konkurencijos teisės srityje ir kuriuo prašoma panaikinti *Latvijas Republikas Konkurences padome* (Latvijos Respublikos Konkurencijos taryba; toliau – Taryba) sprendimą, kuriuo Taryba šiai bendrovei skyrė baudą už tai, kad sutartyse, kurias ji sudarė su savo produktų (dviejų apskaitos programų) platintojais, buvo numatyta nustatytos trukmės laikotarpiu (iki šešių mėnesių) iki sudarant pirkimo sutartį, t. y. pardavimo proceso vykdymo laikotarpiu, rezervuoti klientus atitinkamam platintojui.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Nagrinėjamoje byloje, susijusioje su valstybės [narės] vidaus situacija, tačiau kurioje turi būti taikomos nacionalinės teisės nuostatos, iš esmės analogiškos konkurenciją reglamentuojančioms Sąjungos teisės nuostatomis, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pagal 267 straipsnį prašo išaiškinti SESV

101 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 330/2010 2 straipsnį bei 4 straipsnio b punktą, siekdamas nustatyti:

- ar gamintojo ir platintojų susitarimas, pagal kurį platintojui, kuris, gamintojo sistemoje įregistravo galimą sandorį su klientu, šešis mėnesius nuo šio įregistravimo suteikiama pirmenybė su tuo klientu vykdyti pardavimo procedūrą, nebent tam paprieštarauja klientas, turi būti laikomas draudžiamu susitarimu;
- ar ir kokiomis sąlygomis tokiam susitarimui gali būti taikomos Europos Sąjungos teisės aktuose numatytos išimtys, be kita ko, susijusios su išimtinėmis platinimo sistemomis,;
- kokią svarbą šiuo klausimu gali turėti šios aplinkybės: i) kitoms sutarties šalims (platintojams) nebuvo skirta bauda, ii) platinimo tinklo rinkos dalis neviršijo 30 proc. ir iii) platintojo klientas turi teisę paprieštarauti šiam pranašumui, taip pat kitos šios bylos aplinkybės.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar šioje byloje nagrinėjamas gamintojo ir platintojų susitarimas (pagal kurį 6 (šešis) mėnesius nuo galimo sandorio įregistravimo platintojui, kuris galimą sandorį įregistravo anksčiausiai, suteikiama pirmenybė vykdyti pardavimo procesą su atitinkamu galutiniu vartotoju, nebent šis vartotojas tam paprieštarauja), remiantis teisingu Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo aiškinimu gali būti laikomas bendrovių susitarimu, kurio tikslas yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, kaip tai suprantama pagal [SESV] 101 straipsnio 1 dalį?

2. Ar šioje byloje nagrinėjamas gamintojo ir platintojų susitarimas, aiškinamas remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatomis, turi požymių, leidžiančių įvertinti, ar minėtam susitarimui netaikoma bendro draudžiamų susitarimų draudimo išimtis?

3. Ar šioje byloje nagrinėjamas gamintojo ir platintojų susitarimas, aiškinamas remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatomis, turi būti laikomas išimtimi? Ar išimtis, pagal kurią leidžiama sudaryti vertikaliuosius susitarimus, nustatančius aktyvios prekybos ribojimą išskirtinėje teritorijoje arba išskirtinei klientų grupei, kurias tiekėjas rezervuoja vien sau arba išimtinai paskiria kitam pirkėjui, taikoma tik išimtinėms platinimo sistemoms, jei toks apribojimas nesuvaržo pirkėjo klientų vykdomo pardavimo ir jei tiekėjo (pareiškėjos) rinkos dalis neviršija 30 %?

4. Ar šioje byloje nagrinėjamas gamintojo ir kelių platintojų susitarimas, aiškinamas pagal Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, gali būti laikomas draudžiamu susitarimu remiantis tik vieno ekonominės veiklos vykdytojo neteisėtais veiksmais? Ar šios bylos aplinkybėmis, aiškinamomis remiantis

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatomis, reikia įvertinti vienintelio ekonominės veiklos vykdytojo dalyvavimo draudžiamame susitarime požymius?

5. Ar šios bylos aplinkybėmis, aiškinamomis remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatomis, reikia įvertinti konkurencijos sumažėjimo (iškraipymo) platinimo sistemos srityje požymius, pareiškėjos pranašumo požymius ar neigiamo poveikio konkurencijai požymius?

6. Ar šios bylos aplinkybėmis, aiškinamomis remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatomis, jei platinimo tinklo rinkos dalis neviršija 30 % (pareiškėja yra gamintoja, taigi jos rinkos dalis taip pat apima jos platintojų pardavimo rinkoje apimtį), reikia įvertinti neigiamą poveikį konkurencijai platinimo sistemoje ir (arba) už jos ribų, ir ar šiam susitarimui taikomas draudžiamų susitarimų draudimas?

7. Ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalį ir 2010 m. balandžio 20 d. Komisijos reglamento Nr. 330/2010 2 straipsnį, siejamą su to paties reglamento 4 straipsnio b punktu:

- išimtis taikoma platinimo sistemai, pagal kurią i) pats platintojas (prekybininkas) išsirenka galimą klientą, su kuriuo ketina bendradarbiauti; ii) tiekėjas iš anksto ir remdamasis objektyviais, aiškiai žinomais bei patikrintiniais kriterijais nenustatė konkrečios klientų grupės, kuriai kiekvienas platintojas teikia savo paslaugas; iii) platintojo (prekybininko) prašymu tiekėjas galimus klientus rezervuoja minėtam platintojui; iv) kiti platintojai nežino arba nėra iš anksto informuoti apie galimo kliento rezervavimą; ar pagal kurią v) vienintelis kriterijus norint rezervuoti galimą klientą ir konkrečiam platintojui nustatyti atitinkamą išimtinę platinimo sistemą yra to platintojo pateiktas prašymas, o ne tiekėjo sprendimas; ar pagal kurią vi) rezervavimas galioja 6 (šešis) mėnesius nuo galimo sandorio įregistravimo (kuriems praėjus išimtinis platinimas nustoja galioti)?
- reikia galima teigti, jog pasyvi prekyba neapribojama, jei į tiekėjo ir platintojo susitarimą įtraukiama sąlyga, pagal kurią pirkėjas (galutinis vartotojas) gali paprieštarauti minėtam rezervavimui, tačiau nebuvo informuotas apie šią sąlygą? Ar pirkėjo (galutinio vartotojo) elgesys gali daryti poveikį tiekėjo ir platintojo susitarimo sąlygoms (jas pagrįsti)?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 1 dalis.

2010 m. balandžio 20 d. Komisijos reglamento Nr. 330/2010 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalųjų susitarimų

ir suderintų veiksmų rūšims (OL L 102, 2010, p. 1) 2 straipsnis ir 4 straipsnio b punktas.

Teisingumo Teismo jurisprudencija

2013 m. kovo 14 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.* (C-32/11, EU:C:2013:160) 20 punktas.

Nacionalinis teisinis pagrindas

Konkurences likums (Konkurencijos įstatymas) (*Latvijas Vēstnesis*, Nr. 151, 23.10.2001; su pakeitimais, toliau – Konkurencijos įstatymas) 1, 2 ir 11 straipsniai (šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalies formuluotė iš esmės panaši į SESV 101 straipsnio 1 dalies tekstą).

Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumi Nr. 797 «Noteikumi par atsevišķu vertikālo vienošanas nepakļaušanu Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam» (2008 m. rugsėjo 29 d. Ministru tarybos dekretas Nr. 797 „Nuostatos dėl Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatyto draudžiamų susitarimų draudimo netaikymo tam tikriems vertikaliesiems susitarimams“) (*Latvijas Vēstnesis*, Nr. 153, 02.10.2008, toliau – Dekretas Nr. 797) 8.2.1 punktas (šio punkto turinys panašus į Reglamento Nr. 330/2010 4 straipsnio b punkto i įtraukoje numatytos išimties turinį).

Trumpas faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos aprašymas

- 1 Pareiškėjai *SIA Visma Enterprise* (įsteigta sujungus dvi bendroves, kurioms ginčijamu sprendimu skirtos baudos, t. y. *SIA FMS Software* ir *SIA FMS*) priklauso dviejų apskaitos programų – *Horizon* ir *Horizon Start* (toliau – nagrinėjami produktai) autorių teisės.
- 2 Pareiškėja platino nagrinėjamus produktus tiek pati, tiek pasitelkdama platintojus, sudariusi standartinius bendradarbiavimo su platintojais susitarimus (toliau – nagrinėjamas (-i) susitarimas (-ai)).
- 3 Nagrinėjamo susitarimo 4.1 sąlygoje (toliau – nagrinėjama sąlyga; šiame tekste „tiekėju“ vadinama pareiškėja, o „partneriu“ – platintojas) nustatyta:

„Pradėdamas pardavimo tam tikram galutiniam vartotojui procedūrą partneris privalo įregistruoti galimą sandorį tiekėjo sukurtoje duomenų bazėje ir nusiųsti sutarties 1 priede nustatytą elektroninę prašymo formą bei pateikti visą įmanomą ir turimą informaciją, nurodytą 1 priede. Įregistruotų galimų sandorių atveju pirmenybė vykdyti pardavimo procesą su atitinkamu galutiniu vartotoju suteikiama partneriui, kuris sandorį įregistravo anksčiausiai, nebent tam paprieštarauja galutinis vartotojas. Šis pranašumas galioja 6 (šešis) mėnesius nuo galimo sandorio įregistravimo dienos“.

- 4 2013 m. gruodžio 9 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Taryba konstatavo, kad nagrinėjama sąlyga buvo pažeistas Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas ir kad todėl nagrinėjamos sutartys turėjo būti laikomos draudžiamais susitarimais, ribojančiais platintojų konkurenciją. Tuo pačiu sprendimu pareiškėjai buvo skirta 64 029,23 EUR (45 000 LVL) dydžio bauda. Taryba nelaikė tinkama ar būtina priskirti atsakomybę platintojams, kaip draudžiamo susitarimo dalyviams. Taryba taip pat pažymėjo, kad pažeidimas truko ilgiau nei penkerius metus ir buvo nutrauktas pareiškėjos iniciatyva.
- 5 Pareiškėja dėl ginčijamo sprendimo pateikė skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui. 2015 m. gegužės 8 d. sprendimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas iš dalies patenkino pareiškėjos reikalavimą, kiek tai susiję su solidariu baudos priskyrimu abiem įmonėms (dviem bendrovėms, kurių pagrindu buvo įsteigta pareiškėja), tačiau visais kitais aspektais skundą atmetė.
- 6 Išnagrinėjęs abiejų šalių pateiktus kasacinius skundus 2017 m. birželio 16 d. sprendimu *Senāta Administratīvo lietu departaments* (Aukščiausiasis teismas, Administracinių bylų kolegija; toliau – *Senāts*) panaikino 2015 m. gegužės 8 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo sprendimą ir grąžino jam bylą nagrinėti iš naujo. 2018 m. rugsėjo 13 d. sprendimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas vėl atmetė skundą konstatuodamas, kad ginčijamas sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas. Išnagrinėjęs pareiškėjos kasacinį skundą, 2019 m. lapkričio 26 d. sprendimu *Senāts* taip pat panaikino 2018 m. rugsėjo 13 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo sprendimą pažymėdamas, kad tame sprendime nebuvo tinkamai išnagrinėti pareiškėjos argumentai dėl nagrinėjamo susitarimo pobūdžio ir jo teisiniu bei ekonominiu kontekstu, taip pat atsižvelgiant į jo taikymo praktikoje įrodymus.
- 7 *Senāts* be kita ko nusprendė, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas padarė klaidingą išvadą, jog į nagrinėjamą sąlygą įtraukta išlyga „nebent galutinis vartotojas tam paprieštarauja“ yra nesvarbi. *Senāts* manymu, siekiant nustatyti susitarimo pobūdį, taikymo sritį ir ribas iš tiesų buvo svarbu išsiaiškinti, kaip susitarimo dalyviai ketino jį vykdyti, konkrečiai kalbant – kaip būtų elgiamasi klientų galimų prieštaravimų atveju ir kokios būtų prekybininko veiksmų, susijusių su kliento išreikštu prieštaravimu, ribos. Jo nuomone, taip pat nebuvo svarbu, ar klientas žinojo apie tokios išlygos buvimą ir ar buvo apskritai susipažinęs su susitarimo turiniu. Svarbu buvo tai, kokie prekybininkų veiksmai buvo numatyti pardavimo procese tuo atveju, jei būtų pareikšti tokie prieštaravimai. *Senāts* pridūrė, kad susitarimo turinį reikėjo įvertinti atsižvelgiant tiek į jo tekstą, tiek į abiejų šalių per procesą pateiktus įrodymus, kurie galėjo patvirtinti tikrąjį susitarimo pobūdį.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

Dėl pažeidimo buvimo

- 8 **Tarybos** manymu, nagrinėjamoje sąlygoje numatyta tvarka, pagal kurią į pareiškėjos klientų duomenų bazę galima sandorį įregistruojamam platintojui suteikiama „pirmenybė vykdyti pardavimo procesą“ ir šis pranašumas galioja nustatytą laikotarpį, t. y. šešis mėnesius, sumažina platintojų konkurenciją bei konkurencinį tarpusavio spaudimą. Kadangi tai susiję tik su galimais klientais, platintojai neturi galimybės konkuruoti tarpusavyje nagrinėjamus produktus siūlydami palankesnes sąlygas. To pranašumo suteikimas reiškia, kad pareiškėja koordinuotai paskirsto klientus platintojams, taip apribodama jų tarpusavio konkurenciją. Tarybos teigimu, atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjama sąlyga siekiama riboti konkurenciją, nagrinėjama sutartis yra ribojimas dėl tikslo, todėl nereikia analizuoti nei nagrinėjamos sąlygos faktinio taikymo, nei jos poveikio. Taryba teigia, kad nagrinėjamoje sąlygoje vartojamas žodžių junginys „<...> nebent galutinis vartotojas tam paprieštarauja“ yra nesvarbus nustatant konkurencijos ribojimui taikytino įrodymų reikalavimo lygį. Jei į minėtą sąlygą reikėtų atsižvelgti nustatant šioje byloje taikytiną įrodymų reikalavimo lygį, konkurencijos ribojimas priklausytų nuo to, kaip kiekvienas konkretus platintojas vykdo sutartį. Vis dėlto itin griežtas konkurencijos ribojimas egzistuoja neatsižvelgiant į kliento elgesį.
- 9 **Pareiškėja** neigia, kad jos veiksmų tikslas yra konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas. Nagrinėjamoje sutartyje nenustatyta sistema, pagal kurią įregistruojant galimą sandorį būtų panaikinama arba apribojama konkurencija, nes nebuvo sudarytas abipusis susitarimas, pagal kurį platintojai negalėtų teikti savo pasiūlymų kito platintojo įregistruotam (užrezervuotam) klientui, ir pareiškėja nepažadėjo, kad dėl atitinkamo kliento nesikonsultuos su kitu platintoju. Pareiškėjos teigimu, minėtu įregistravimu kitiems platintojams niekaip netrukdoma aktyviai sudaryti prekybos sandorius su klientais, kuriems paslaugas jau teikė vienas iš platintojų arba pati pareiškėja, įskaitant vėlesniais laikotarpiais. Taigi klientas turi teisę išsirinkti bet kurį platintoją ir todėl nėra galimybės paskirstyti rinką. Nėra kitų aplinkybių (kitų nei nagrinėjamos sutarties aplinkybės), kurios pagrįstų bendrą šalių tikslą klientų atžvilgiu tarpusavyje pasiskirstyti rinką. Vieno platintojo neinformavus apie konkretų kito platintojo atliktą rezervavimą jis nei faktiškai apribojamas, nei skatinamas susilaikyti nuo pasiūlymo pateikimo klientui. Taigi platintojų konkurencija niekaip nesumažinama. Nagrinėjamoje sutartyje taip pat nenumatytas prievartos mechanizmas ar sankcijos. Pareiškėja priduria, kad nors Europos Sąjungos Teisingumo Teismas rinkos paskirstymo sąlygas išnagrinėjo atsižvelgdamas į atrankinę platinimo sistemą, grindžiamą prabangos prekių platinimu, jo išvados dėl rinkos paskirstymo sąlygų teisėtumo taikomos visoms pagal teisės aktus pagrįstoms platinimo sistemoms (atrankinės ir išimtinės).

Dėl nagrinėjamos sąlygos pagrindimo (teisėtas tikslas)

- 10 **Pareiškėja** teigia, kad jei sutartimi, kuria ribojamos prekybininko galimybės parduoti, įskaitant konkrečioms klientams, siekiama teisėto tikslo ir ji taikoma proporcingai, tokia sutartis negali būti laikoma draudžiama pagal Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalį. Ji teigia, kad pagal nagrinėjamą sąlygą suteiktu pranašumu platintojai buvo skatinami aktyviai veikti platindami nagrinėjamus produktus, t. y. platintojai aktyviai prekiaavo konkuruodami vieni su kitais. Pareiškėja tvirtina, kad su visais platintojais elgėsi vienodai ir nustatė tokias pačias pardavimo sąlygas visiems įgaliojiesiems platintojams, kuriems paslaugos buvo teikiamos laikantis eiliškumo. Nagrinėjama sąlyga buvo būtina dėl šio sektoriaus ir aptariamo produkto ypatumų. Jos manymu, nagrinėjami produktai iš tiesų yra sudėtingos apskaitos programos, kurias reikia reguliariai atnaujinti ir kurios tam tikromis aplinkybėmis turi būti pritaikytos prie specifinių konkretaus kliento poreikių. Siekiant užtikrinti, kad klientas gautų kokybišką ir veiksmingą produktą (šis aspektas susijęs su produkto reputacija), būtina, kad pareiškėja tiek prižiūrėtų platintojų darbą, tiek reguliariai su jais konsultuotųsi dėl atitinkamo produkto įdiegimo ir specialių sprendimų pasiūlymo. Be to, nagrinėjama sąlyga pareiškėjai, kaip gamintojai, sudarė sąlygas planuoti įplaukas, nustatyti galimų klientų ratą, spręsti dėl investicijų tobulinant savo produktą, veiksmingai naudoti išteklius ir nustatyti vienodas bendradarbiavimo su platintojais sąlygas, taip pat suteikti klientui platintojo paprašytą gamintojo nuolaidą.
- 11 **Tarybos** manymu, reikia pripažinti, kad nagrinėjamu susitarimu konkurencija apribojama dėl tikslo, visų pirma atsižvelgiant į tai, jog pareiškėja nepateikė racionalaus ir ekonomiškai pagrįsto paaiškinimo, kuris pateisintų būtinybę riboti platintojo teisę siūlyti savo paslaugas klientui, apie kurį pareiškėjai anksčiau pranešė kitas platintojas, minėtą klientą taip rezervavęs sau. Siekiant nustatyti galimų klientų ratą ir nuspręsti dėl investicijų savo produktui tobulinti nėra būtina rezervuoti klientus, nes, pvz., galima naudoti praeities informaciją.

Dėl galimos draudimo išimties

- 12 **Pareiškėja** mano, kad nagrinėjamai sutarčiai taikytina išimtis (draudimo išimtis) pagal Dekreto Nr. 797 8.2.1 punktą.
- 13 **Taryba** tam prieštarauja tvirtindama, kad nagrinėjama sutartimi apribojamas klientų, su kuriais platintojai įgalioti prekiauti nagrinėjamais produktais, ratas. Be to, ji pažymi, kad pagal Dekreto Nr. 797 8.2.1 punktą išimtiniais atvejais leidžiama riboti aktyvią prekybą (platintojų veiksmus aktyviai ieškant klientų neribotoje teritorijoje arba neribotame klientų rate), tačiau draudžiama riboti pasyvią prekybą (atvejis, kai į platintoją kreipiasi klientas, nepriklausantis teritorijai ar klientų ratui, išimtinai priskirtiems šiam platintojui). Išimtis taikoma tik tais atvejais, kai egzistuoja išimtinio platinimo sistema. Ta nuostata negali būti aiškinama plačiai ir taikoma bet kuriuo atveju, kai vienintelį kartą pardavus produktą konkrečiam klientui buvo sudarytas „išimtinis susitarimas“. Todėl Taryba mano, kad nagrinėjamoje sąlygoje nenustatyta išimtinio platinimo sistema.

Jos manymu, nagrinėjamos sistemos negalima laikyti išimtaine, nes ji nebuvo iš anksto apibrėžta ir jos išimtinumą pasirinktinai nustato patys platintojai. Taigi taip pat nereikia įvertinti galimų pasyvios prekybos ribojimų. Platintojui negali būti trukdoma konkuruoti dėl konkretaus kliento, kai jis gali pasiūlyti geresnę kainą ir kokybiškesnę paslaugą. Šioje byloje nagrinėjamu rezervavimu ribojama kitų platintojų galimybė pasiūlyti žemesnes kainas ir aukštesnę kokybę, taigi juo nustatomas konkurencijos ribojimas dėl tikslo.

Dėl pažeidėjų skaičiaus

- 14 **Pareiškėja** tvirtina, kad siekiant konstatuoti pažeidimą, ginčijamame sprendime turėjo būti patikslintas pažeidimą dariusių subjektų skaičius. Kadangi ginčijamame sprendime platintojai nebuvo laikomi kaltais dėl pažeidimo, buvo nustatytas tik vienas pažeidėjas. Vis dėlto, norėdama konstatuoti, kad buvo sudarytas draudžiamas susitarimas, Taryba turėjo nustatyti du ar daugiau pažeidimo dalyvių. Taryba neturi diskrecijos nustatyti, kas atsakingas už neteisėtus veiksmus. Be to, nagrinėjama sąlyga nebuvo nustatyta platintojams, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad jie šia sąlyga suinteresuoti labiau nei pareiškėja.
- 15 **Tarybos** manymu, ji turėjo teisę nepriskirti platintojams atsakomybės už draudžiamą susitarimą, nes jie aktyviai nedalyvavo sudarant nagrinėjamą sutartį ir jų derybinė galia, palyginti su pareiškėjos, buvo nereikšminga. Ji mano, kad siekiant nustatyti, jog sudarant draudžiamą susitarimą buvo pažeista Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalis, nebūtina priskirti atsakomybės visiems jo dalyviams. Taryba procedūrą dėl platintojų baigė ne todėl, kad jų elgesyje nenustatė minėtos nuostatos pažeidimo, bet dėl jos tikslingumo.

Dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo ir rinkos dalies

- 16 **Pareiškėja** tvirtina, kad Taryba, prieštaraudama teisės aktams, logikai ir savo pačios išvadoms dėl vertikalųjų susitarimų, apibrėžė tik vieną rinką, kurioje veikia tiek pareiškėja (didmeniniu lygiu), tiek jos platintojai (mažmeniniu lygiu). Jos manymu, tai yra esminė klaida apibrėžiant atitinkamą produkto rinką. Atitinkamos rinkos svarba yra esminė, taigi Taryba turėjo įvertinti, ar Dekrete Nr. 797 numatytos išimties gali būti taikomos.
- 17 **Taryba** teigia, kad atitinkamos rinkos apibrėžimas neturėjo reikšmės vertinant ginčijamo sprendimo teisėtumą, nes nagrinėjamam draudžiamam susitarimui išimtis pagal Dekretą Nr. 797 nebuvo taikytina ne todėl, kad buvo viršytos šio dekreto nuostatose nustatytos rinkos dalies ribos, bet todėl, kad tuo susitarimu konkurencija buvo ribojama dėl tikslo.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindų santrauka

- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas susitarimas negali daryti poveikio valstybių narių tarpusavio

prekybai. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad taikytinoje nacionalinėje nuostatoje, t. y. Konkurencijos įstatymo 11 straipsnio 1 dalyje, nustatytas toks pats teisinis pagrindas, kaip SESV 101 straipsnio 1 dalyje, labai svarbu išvengti, kad Latvijoje būtų įtvirtintas kitoks kriterijus, taikomas nustatant vertikaliuosius draudžiamus susitarimus.

- 19 Todėl, remdamasis Teisingumo Teismo jurisprudencija, visų pirma Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.* (C-32/11, EU:C:2013:160) 20 punktu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas daro išvadą, kad yra teisinis pagrindas pateikti prejudicinius klausimus siekiant išsiaiškinti, ar atsižvelgiant į susitarimo, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje (pagal kurią numatyta, kad galimų sandorių įregistravimo atveju platintojui, galimą sandorį įregistravusiam anksčiausiai, suteikiama pirmenybė vykdyti pardavimo procesą su atitinkamu galutiniu vartotoju, nebent šis vartotojas tam paprieštarauja, ir kad šis pranašumas galioja šešis mėnesius nuo galimo sandorio įregistravimo) pobūdį galima daryti išvadą, kad to susitarimo tikslas objektyviai yra konkurencijos rinkoje trukdymas, ribojimas arba iškraipymas.

DARBINIS VERTINIMAS